

ఆయనకు ఇష్టం ఉండదు. అది సీతెట్వర్న్. మీరు ఎవరికయినా ఒక పండు ఇచ్చారు అనుకొండి, అది అందరికి తెలియాలి అనుకొంటారు. ఇంక కోటి జన్మలు ఎత్తినా మీకు జ్ఞానం రాదు. ఎందుచేతనంటే మీకు జ్ఞానం అక్కరలేదు, పజ్జసిటీ కోరుకొంటున్నారు. అందుచేత ఆపజ్జసిటీ వస్తుంది కానీ ఇంక మీకు జ్ఞానంరాదు. ఐన్స్టీన్ ఒకమాట చెప్పాడు. ఏమనిపికి జ్ఞానం అక్కరలేదు, వాళ్ళ కోరుకొవటంలేదు దానికి ఒక్కటే కారణం జ్ఞానం ఏలువ వాలికి తెలియటంలేదు. బంగారం తీసుకొని పెళ్ళిపిల్లలకు ఇస్తే అలా పడేస్తారు ఎందుచేతనంటే దాని ఏలువ వాలికి తెలియక అలా పడేస్తారు. మీరు కూడా జ్ఞానాన్ని అలా గెంచేస్తారు. మీరు చెడ్రవాళ్ళ అనికాదు దాని ఏలువ మీకు తెలియటంలేదు. అందుచేత మీకు అక్కరలేదు. దాని ఏలువ మీకు తెలియటంలేదు కాబట్టి దానిని మీరు కోరుకోరు. దానిని పాండటానికి మీరు ప్రయత్నంచేయరు. కానీ అట మనవ్వి ఉద్దరిస్తుంది. జ్ఞానం మన కూడా వచ్చే చుట్టం. ఈశరీరానికి సంబంధించిన చుట్టాలు ప్రోత్సాహనంతో ఆగిపోతారు, పదకొండపరోజు తరువాత మనలను ముఖ్యపోతారు. కానీ జ్ఞానం మన కూడా వచ్చే చుట్టం. అయినా మనం జ్ఞానాన్ని సంపాదించటంలేదు. ఎందుచేతనంటే దాని ఏలువ మనకు తెలియటంలేదు. దాని ఏలువ మీకు చెపితే దానిని సంపాదించుకొవటానికి మీరు ప్రయత్నంచేస్తారు, అందుకే ఈటీచింగు.

నేను ఎలా శరణాగతి చెందాలి అని అడుగుతున్నారు. శరణాగతికి, భక్తికి కొంచెం తేడా ఉంది. భక్తిలో దేవుడు ఉంటాడు, జీవుడు ఉంటాడు, ఇద్దరూ ఉంటారు. శరణాగతిలో దేవుడు ఉంటాడు, జీవుడు ఉండడు. నాకు ఏమైనా సంకల్పాలు వచ్చినా నీ సంకల్పమే నెరవేరుగాక. నేనేడో అవ్వాలని అనుకొంటాను, నా గురించి నువ్వేదో అనుకొంటావు. నాకు ఏటి మంచిదో నాకంటే నీకే బాగా తెలుసు. అందుచేత నా ఏప్యయంలో కూడా నీ సంకల్పమే నెరవేరుగాక. ఇంక అప్పడు వీడు ఉండడు, వీడు సున్న అయిపోతాడు. భక్తిలో ఇద్దరూ ఉంటారు. అక్కడ ఘర్షణ వస్తుంది. ఇక్కడ ఒకటి అయిపోతాడు. నేను లేను నువ్వే ఉన్నావు. ఒకవేళ

నేను

ఉన్నాను అనుకొన్న నాకు కూడా తలంపులు వస్తాయి. ఒకవేళ వచ్చినా నా సంకల్పం నెరవేరుకాడు, నీ సంకల్పమే నెరవేరుగాక. అట నువ్వు సిస్టియర్గా అనుకొంటే అదే శరణాగతి. శరణాగతిలో కంప్లీట్ ఫెయిత్ ఉండాలి. అప్పడు నువ్వు నెమ్మటిగా సున్న అయిపోతావు. ఈశ్వరుడు మిగులుతాడు. అసలు ఇంకో ఏప్యయం మనకు ఏటి మంచిదో మనకంటే ఈశ్వరుడికే ఎక్కువ తెలుసు. అట మనకు తెలియకపోవటం వలన ఇలా ఉంటే బాగుండును, అలా ఉంటే బాగుండును అనుకొంటాము. అందుచేత ఆయన సంకల్పమే నెరవేరుగాక! అట నువ్వు కంప్లీట్గా నీ మనస్సులో మినహాయింపులు లేకుండా అలా అనుకొంటే అట శరణాగతి. నీ అహంకారం నీకు అపకారం చేస్తుంది కానీ ఈశ్వరుడు నీకేమి అపకారం

చెయ్యడు. అందుచేత నాకేబి మంచిదో నాకు తెలియదు. అసలు నా బాగు నాకంటే నీకే ఎక్కువ తెలుసు. నీ సంకలనమే నెరవేరుగాక అంటే అప్పుడు ఇక్కడ సంకలనించే వాడు నెమ్ముబిగా సున్న అయిపోతాడు. శరణాగతికి థిండేపున్ విశ్వాసం ఉండలి. శరణాగతి చేసేవాడికి దుఃఖం ఉండదు. నేను శరణాగతి చెందాను, నా విశ్వాసం నిజం అని నువ్వు అనుకోంటావు. కానీ నీ విశ్వాసం నిజం అని ఈశ్వరుడు అనుకోవాలి కదా! శరణాగతి మార్గం సేఫ్సైడ్. ఇప్పుడు గోదావరి నది ఉంది. మనం ఈదుకొని వెళ్లినా ఆవలి ఒడ్డుకు వెళ్లివచ్చు పడవ ఎక్కి వెళ్లివచ్చు. రమణమహార్షిగారు చెప్పిన నేను ఎవడను అనే విచారణమార్గం ఈదుకొనివెళ్లటం, పడవమీదవెళ్లటం శరణాగతిమార్గం. ఈదుకొని వెళ్లేటప్పుడు మధ్యలో కాళ్ళ చేతులు కదలకపాటి అందులో కొంచెం డెంజర్ ఉంది. శరణాగతిమార్గం సేఫ్సైడ్. అందుచేత ఈదటం మానేసి పడవ ఎక్కేయండి అంటున్నారు. మీరు పడవ ఎక్కి వెళ్లివద్ద అని భగవాన్ చెప్పటంలేదు, ఆయన శరణాగతిమార్గాన్ని యాకైప్పి చేసారు. మీకు శరణాగతిమార్గం నచ్చకపాటి విచారణమార్గంలోకి రండి అంటున్నారు భగవాన్.

ముందు యిల్లి స్టేట్లో ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు అనేటువంటి విశ్వాసం ముఖ్యం. ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు. మన కంట్రోలర్ ఒకడు ఉన్నాడు. ఈ ప్రపంచాన్ని ఎవడైతే స్పృష్టించాడో వాడే మనభ్రత కూడా స్పృష్టించాడు అని ముందు పెర్సనల్ గాడ్ మీద ఫియిష్ పెట్టుకోండి. దేరీట్ ఈశ్వర ఆ మార్గం సేఫ్సైడ్. నా గురువు ఎవరో నాకు ఎలా తెలుస్తుంది? ఈశ్వరుడినే గురువుగా పెట్టుకోవాలి. ఈశ్వరుడే నీకు గురువుగా మానిపెస్ట్ అపుతాడు. నీకు గురువు అనేబి లోపల నుండి గైడెన్స్ వస్తుంది, బయట నుండి ఎవరూ చెప్పానక్కరలేదు. గురువు అంటే కేవలం పాఠాలు చెప్పేవాడు కాదు, ఈశ్వరుడు చెయ్యసి ఉపకారం కూడా నీకు గురువు చేస్తాడు. నీకు ఎదురయ్యా సంఘటనలను గురువు తప్పించ లేకపాశివచ్చు, ఆ సంఘటనలు జలగిపాశితూ ఉంటాయి. ఆ సంఘటనల ప్రభావం నీ మొదడు మీద పడసివ్వడు, నీకు దుఃఖం రాశివ్వడు, వాడు గురువు. ఇంక ఆ సంఘటనల వలన నీకు వచ్చే నష్టం ఏముంది? గురువు ఇచ్చే రక్షణ అది. గురువు అంటే చీకటిని తొలగించేవాడు. బయట చీకటిని సూర్యుడు తొలగిస్తాడు. లోపల ఉన్న చీకటిని సూర్యుడు తొలగించలేదు. మన లోపల ఉన్న చీకటిని తొలగించే వాడే గురువు.

మీకు ఏదైనా దుఃఖం వచ్చినా ఇది నిత్యము కాదు అనుకోండి. అది ఎప్పుడూ ఉండదు. అలాగే మీకు ఏదైనా సుఖాలు వచ్చినా అటి నిజంకాదు. కాలప్రవాహంలో అటి పాశితుంది, ఇటి పాశితుంది. కాలప్రవాహంలో శలీరం కూడా పాశితుంది కదా! శలీరమే పాశియేటప్పుడు దానికి వచ్చే సుఖదుఃఖాలది ఏముంది? అటి పాశితాయి. ఒకవేళ నీకు మంచిరోజులు వచ్చినా అవి ఎప్పుడూ ఉండవు, చెడ్డ లోజులు వచ్చినా ఎప్పుడూ ఉండవు, అస్తి

కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోతాయి. ఈ దేశములు, అవి అనుభవించేకర్త, ఈ చావులు పుట్టుకలు ఈ అడవిలోనుండి గురువు నిన్ను బయటకు తీసుకొనిపోతాడు. గురువు దగ్గర అనుగ్రహం తప్పించి శిక్షించటం అంటూ ఏమీ ఉండదు. గురువు యొక్క ప్రతి మాట అనుగ్రహం. అంటే అనుగ్రహంలో నుండే ఆ మాట వస్తుంది. చాకలి బట్టలను రాతిమీద కొడతాడు. ఆ బట్టలను చింపేయటానికి కాదు, వాటికి ఉన్న దుమ్ము ఏపటుానికి అలా చేస్తాడు. అలాగే ఈశ్వరుడు ఒకోసాల నిన్ను తలుపు సందున పెట్టి నొక్కుతాడు. అంటే నిన్ను బాధపెట్టటానికి కాదు. నీలో ఉన్న చెడును కక్కించటానికి అలా చేస్తాడు. చాకలి బట్టలను కొట్టినట్లు ఒకవేళ గురువు నిన్ను కొట్టినా ఆ నొప్పి నీకు ఏమీ తెలియినప్పుడు. నీకు మత్తు పెడతాడు, వాడు గురువు.

బహుజన్తుల కృషి వలనగాని జ్ఞానంరాదు అని పరమాత్మ గీతలో చెప్పాడు. మీకు జ్ఞానం వచ్చినా తంటాయే, రాకపోయినా తంటాయే. రాకపోతే ఇంకా రాలేదు, రాలేదు అనుకోంటారు. వచ్చేస్తే అప్పుడే వచ్చేసింది ఏమిటి అనుకోంటారు. అంటే మీ ఫిజికల్, మొంటల్ లిమిట్స్ ప్రస్తుతి విపోతాయికదా! అప్పుడు కొంత ఇబ్బంది ఉంటుంది, కొంత భయం కలుగుతుంది. వివేకానందుడిలాంటివాడికి భయం వేసింది. రామకృష్ణుడు వివేకానందుడితో మాటల్లాడుతూ ఒకసాల స్థిరట్టువర్ల ఎన్నిని లోపలకు పంపాడు. వాడికి భయం వేసింది. మా అమ్మకు దూరం చేసేస్తున్నావు, మా అమ్మ విమ్మెపోతుంది అని కేకలు వేసాడు. రామకృష్ణుడు కంగారు పడలేదు. ఇప్పుడు ఇది సలపోతుంది. అంతకంటే నిన్ను దూరం తీసుకొని వెళ్నసు అని వటిలేసాడు. ఇది రామకృష్ణుడు చేస్తున్నడని వివేకానందకు అర్థమైపోయింది. మనం చిన్నప్పటి నుండి ఫిజికల్, మొంటల్ లిమిట్స్ ప్రస్తుతి ఉంటాము కదా! అందులోనుండి తప్పిస్తే మనకు నేచురల్గా భయం వచ్చేస్తుంది. అంటే శరీరం చనిపోతే వేరు, ఇది బతికి ఉండగా తప్పించటం కదా!

భగవాన్ ఏమన్నారు అంటే నువ్వు ఒక దేశానికి రాజువు అయిన, వేలాదికోట్లు నువ్వు సంపాదించినా, నువ్వు త్రూతీను లీలైక్ చేయకుండా ఈ ప్రపంచంలో ఏది నొధించినా అది అంతా ఒకబీలేని సున్నలతో సమానము. సత్యానుభవం పొందకుండా మీరు ఎన్ని నొధించినా అది అంతా కూడా స్ఫురించి స్ఫుర్తి. నువ్వు ఏమానాలలో తిలగినట్లు స్ఫుర్తం వచ్చింది అనుకో, మెలకువ వచ్చాక ఆ ఏమానాలు నిజం అని అనుకోంటావా? స్ఫుర్తంలో ఉన్నప్పుడు అది అంతా నిజమే కాని మెలకువ వచ్చాక అది నిజం కాదని నీకు తెలుస్తుంది. నీకు లీలైజేప్స్ వచ్చేవరకు నేను కష్టపడ్డాను, నేను ఇది నొధించాను అది నొధించాను అని నువ్వు అనుకోంటావు. త్రూతీను లీలైక్ చేసాక ఇవన్నీ ఒకబీలేని సున్నాలు, ఇది అంతా త్రీమ్ స్ఫుర్తి అని అప్పుడు నీకు తెలుస్తుంది. భయస్తులకు బద్దకస్తులకు త్రూతీని లీలైక్ చేయటం కష్టం. మనకు

వదు సముద్రాలు ఉన్నాయి. ఈ వదు సముద్రాలలో ఎంత నీరు ఉందో నీ స్పిలట్టువల్ హార్ట్లో అంత ఆనందం ఉంది. అట నీకు సడన్గా మెదడుకు వచిలాడు అనుకో నీకు గాలి అందక చచ్చిపోతావు. అందుచేత ఆయన కంట్లోలులో ఉంచుతాడు. హృదయంలో ఉన్న ఆనందం నీకు అంధినప్పడు ఈ శరీరం కూడా శరీరం కింద ఉండదు, అటి ఆనందమే. హృదయంలో ఉన్న శాంతిని నీవు ఎంజాయ్ చేసేటప్పడు కొంత ఎన్నో వస్తుంది. జ్ఞానం శక్తి లేకుండా ఉండదు. మాటలో పాటు వెనకాల శాంతి, శక్తి వస్తాయి. అందులో నుండి వాడు ఎన్కెవ్ అవ్వలేదు. మనం సూళులులో మాస్టర్ కింద ఉండకూడదు. ఎవరైతే వింటున్నారో వాల పట్ల ఎఫెక్షన్ ఉండాలి. టీచింగ్ చేసే వాడికి అటి ఘ్రణ్ త్వాలిఫికేషన్. వాడి ఇన్స్ట్రోలైఫ్లో మార్పు రావాలి. ఇన్స్ట్రోలైఫ్లో మార్పు రాకుండా వాడు ట్రూతీను లీలైష్ చేయలేదు. వాడి ఇన్స్ట్రోలైఫ్లో మార్పు తీసుకొనిరావటానికి వాల మీద నీకు ఎఫెక్షన్ ఉండాలి. మన పట్ల ఆయనకు ఆవ్యాయత ఉంది, ఆయన మన ఛేమం కోరుతున్నాడు అనే భావన వినేవాళ్ళకు కలగాలి. తరువాత నీకు ఎంతవరకు తెలిస్తే అంతవరకు చెప్పాలి, అటి వేరే విషయం. తాని ముందు వినేవాల పట్ల నీకు ఎఫెక్షన్ ఉండాలి. అటి ముఖ్యం.

కైలాసంలో శివుడు ఉన్నాడు తాని ఇక్కడ అరుణాచలంలో ఈ కొండే శివుడు. అరుణాచలం అగ్ని లింగం. అటి సీక్రెట్గా పసి చేస్తుంది. ఇక్కడ వారంలో ఏ రోజున గిల ప్రదళ్ళిణి చేస్తే ఏ కోలక నెరవేరుతుందో ప్రాణారు. భక్తులు తెలివైన వాళ్ళ అయితే ఏ కోలక కోరకుండా గిల ప్రదళ్ళిణి చేసి వచ్చేస్తారు. మీరు కోలకలు కోలతే అవి నెరవేరతాయి. దానితో ఆయనతో ఉన్న సంబంధం తెగిపోతుంది. మీరు ఏమీ కోరకుండా తిరుగుతారు అనుకోండి అప్పుడు మీకు ఏమి ఇవ్వాలని ఆయన అలోచనలో పడతాడు, మీ భారం అంతా ఆయన మీద పడుతుంది. మనం ఎవల దగ్గరకైనా వెళ్ళము అనుకోండి, మాకు పది రూపాయలు ఇవ్వండి అంటే ఇచ్చేస్తారు, దానితో అయిపోతుంది. అలా కాకుండా మా యోగ్యేమాలు మీరు చూడాలి అంటే ఏమిటి సమస్త అని ఆయన ఆలోచనలో పడతాడు. శివుడు కూడా అంతే. మనం తెలియక దీనో కోరుకొంటూ ఉంటాము. ఏమీ కోరకుండా తిలిగితే అన్ని కోలకలు నెరవేరతాయి, అంతేకాదు లీలైషేషన్ కూడా వస్తుంది. అయితే ఏమీ కోరకుండా మనం ఉండము కదా! అసలు నువ్వు కోలకలు కోరటానికి నీకేమీ కావాలో ఆయనకు తెలుసు కదా! ఆయన అంతర్యామి కదా! ఆయన సర్వజ్ఞుడు. ఇంక నువ్వు అడగటు ఎందుకు? ఆయనకు తెలియదేమో అని మీరు అడిగేస్తున్నారు. మనకు దురద పెడితే గోక్కుంటాము. కోలకలు అడగటం దురదలాంటేది. పైగా మీరు కోరుకున్న కోలకలు నెరవేరతాయి అనుకోండి, ఒకోసాల అటి మీకు శిక్ష అవ్వవచ్చు. అందుచేత కోరుకోవటం అనవసరం. మనకేబి మంచిదో మనకు తెలియదు. మనకు ఏబి మంచిదో ఆయనకు

తెలుసు.

మొళ్ళం అంటే విడుదల అని అర్థం. అజ్ఞానంలోనుండి విడుదల, అవిద్యలోనుండి విడుదల, నువ్వు కాసిది నువ్వు అనుకొంటున్నావు కాబట్టి అందులోనుండి విడుదల మొళ్ళం. బుద్ధుడు చెప్పింది నిర్వాణస్థితి అంటే వాసనాభ్యర్థయం. వాసనలు నిశ్చేషంగా నశించాలి. అప్పుడు ఇంక నీకు శరీరం అవసరం ఉండడు. మానవజాతిని పీడించేవి వాసనలు. నీకు ఏ వాసన అయితే ఉందో, ఏ వాసన అయితే నిన్న పీడిస్తాందో దాసిలో నుండి నిన్న విడుదల చేయటమే ఆయన గమ్మం. నీకు నిశ్చేషంగా వాసనలు నశించినపుడు ఆ స్థితిని నిర్వాణం అన్నారు. నిర్వాణం అంటే ఆలపణపటం. నీకు మరల శరీరాలు వచ్చే కారణాలు ఏమీ లేకుండా పూర్తిగా దీపం ఆలపణపటం. ఈ ఆర్పటం కూడా ఎలాగ అంటే ఇందులో కూడా తేడా ఉంది. లోపల కిరసనాయిలు ఉండగా దీపం ఆర్పేసాము అంటే ఇంకొకడు దాసిని వెలిగించవచ్చు, లోపల కిరసనాయిలు ఉంది కాబట్టి దాసిని వెలిగిస్తే అది తిలిగి వెలుగుతుంది. అలా కాదు. లోపల ఉన్న కిరసనాయిలు పూర్తిగా అయిపోవాలి, ఆయిలు అయిపోతే మనం దాసిని ఆర్పనక్కరలేదు, దానినంతట అదే ఆలపణపుంది. నిన్న అలా తీసుకుని వస్తాడు బుద్ధుడు. లోపల కిరసనాయిలు ఉంటే ఎప్పటికైనా ప్రమాదమే. అలాగే లోపల ప్రపృతి ఉంటే ఎప్పటికైనా ప్రమాదమే. వేసవికాలంలో భూమి మీద గడ్డి ఏమీ ఉండడు, బోడిగుండులాగ ఉంటుంది. రెండు వర్షాలు పడేటప్పటికి పచ్చగడ్డి వచ్చేస్తూ ఉంటుంది. ఆ పచ్చగడ్డి ఎక్కడ నుండి వచ్చింది అంటే లోపల విత్తనం ఉంది కాబట్టి వర్షం పడేటప్పటికి అది పచ్చగడ్డిగా వచ్చేసింది. అలాగే నీలోపల వాసన ఉంటే అది ఎప్పటికైనా ప్రమాదమే. నీకు బాహ్యజీవితం ముఖ్యంకాదు, ఇన్నర్లైఫ్ ముఖ్యం.

వాస్తవపరిస్థితులకు దూరంగా ఉండి ఏమో కల్పించుకోవటం, సమస్యలు లేకపోయినా మన మనస్సే ఏదే సమస్యలను కల్పించుకుంటుంది. ప్రతివాడి మనస్సు కోతే, కోతి ఒక రొభ్య మీద నుండి ఇంకో రొభ్య మీదకు ఉరుకుతూ ఉంటుంది. అలాగే మన మనస్సు ఒక తలంపును విడిచిపెట్టిసి ఇంకో తలంపును పట్టుకొంటూ ఉంటుంది. ఎప్పుడూ ఒక తలంపు మీద ఉండడు. ఆచార్యులవారు విశ్వాంధుడితో ఏమన్నారు అంటే నువ్వు నాకు ఏమీ ఇవ్వనక్కరలేదు, నేనే నీకు ఇస్తాను. ఈ మనస్సు అనే కోతితో నేను పడలేకపోతున్నాను ఈ కోతిని నువ్వు తీసేసుకో. నీకు జిక్కకు ఉపయోగపడుతుంది. కొంచెం జియ్యం ఎక్కువ వస్తాయి. నాకు పీడ వదలపాశతుంది. బీని వలన నీకూ లాభమే, నాకూ లాభమే అన్నారు. అందుచేత నువ్వు నాకు ఏమీ ఇవ్వనక్కరలేదు, నేను ఇస్తాను కాని నువ్వు యాసెఫ్పు చెయ్యి ఈ మనస్సు అనే కోతిని తీసేసుకో, ఈశ్వరస్వరూపం విందకుండా ఎవరో పరాయివాళ్ళు అడ్డరావటం లేదు, ఈ మనస్సే కదా అడ్డ. అది చిలిగిపోతే ఏమీ లేదు. మనం చింపలేకపోతున్నాము కాబట్టి తీసేసుకోమంటున్నాడు. మీరు ఎన్న సాధనలు చేసినా, గిల

ప్రదక్షిణలు చేసినా మనస్సును చింపటమే గమ్యం. జీవుడు ఇక్కడే ఉన్నాడు, ఈశ్వరుడు ఇక్కడే ఉన్నాడు. మనస్సు అనే తెరను తెంపేస్తే ఏమీ లేదు.

మనం ఎన్ని విద్యలు నేర్చుకొన్న అవి మరణాన్ని దాచేంచలేవు, సీకు పొట్ట వెళ్ళపోతూ ఉంటుంది. మీ శరీరానికి మరణం రాకముందే మనం మరణం లేని స్థితిని పాంచాలి. మనకు ఎన్ని సబ్బతులు వచ్చినా లాభంలేదు, మరణాన్ని జయించే విద్య నేర్చుకోవాలి. మనం అమృత స్థితిని పాంచాలి. శరీరం మరణించేటప్పుడు మన అందరం ఏమనుకొంటాము అంటే మనం పోతున్నాము అనుకొంటాము. శరీరంతో మనకు తాదాత్మం ఉండటం వలన శరీరం పోయినప్పుడు మనం కూడా పోతున్నాము అనుకొంటాము. శరీరం మరణించినా మనం ఉంటాము. అయితే ఉంటామన్న సంగతి మనకు తెలియటం లేదు. అందుచేత మనకు దుఃఖం వస్తుంది. అమృతస్థితిని పాంచినవాడికి కూడా శరీరం పోతుంది కాని నేను వెళ్ళపోతున్నాను అని వాడు అనుకోడు. ఈ శరీరంతో వాడికి తాదాత్మం పోతుంది. వ్యవహరించి ఉందో దానితో తాదాత్మం పాంచి ఉంటాడు. శరీరం వాడిదే కాని శరీరం వాడుకాదు. అందుచేత శరీరం పోయినప్పుడు అటి పోతోంది అనుకొంటాడు కాని నేను పోతున్నాను అనే భావన రాదు. శరీరానికి మృత్తువు వచ్చినా మనకి మృత్తువు లేదు అని ఎవడికైతే అనుభవంలోనికి వచ్చిందో వాడు అమృతుడు. మీరు ఆ స్థితిని సంపాదించాలి.

అనుకొనేబి మన సంకల్పం, జలగేబి ఈశ్వర సంకల్పం. మనకూ సంకల్పాలు వస్తాయి కాని ఈశ్వర సంకల్పం బలీయమైనది. మనస్సు లేనిపణి గొడవలు స్ఫ్యాస్టుంది. మీరు విదో అధ్యయనం చేసుకోవటం, జపం చేసుకోవటం, ధ్యానం చేసుకోవటం, ఇంచీకి ఉపయోగపడే పనులు చేసుకోవటం లేకపోతే సమాజానికి ఉపయోగపడే పనులు చేయటం ఇవేమీ లేకుండా సాధిమలతనంగా కనుక ఉంటే దెయ్యాలు మన తలకాయలో మకాం పెడతాయి. ఇప్పటివరకు మనం ఏమైనా సమస్తలను ఫేస్ చేసినా అవి అస్తి మన మనస్సు కల్పించినవే, మనమే కల్పించుకోవటం, మనం కల్పించుకున్న సమస్తల పరిష్కారంకోసం మళ్ళీ మనమే తిరగటం ఇలా కాలాన్ని పాడుచేసుకొంటున్నాము. మనస్సు సత్కారాదు కాని సత్కారునుభవం పాంచానికి మనస్సు సహకారం అవసరం. అందుచేత మనస్సుతో మీరు విరోధం పెట్టుకోవద్దు, దానితో స్వేచ్ఛాపంగా ఉండండి. మనస్సును మచ్చిక చేసుకోండి, మనస్సును పవిత్రం చేసుకోండి. అటి చెప్పినట్లు మీరు వినవద్దు, మీరు చెప్పినట్లు మనస్సు వినాలి. అలా మనస్సును తయారు చేసుకొంటే ట్రూఅంసు లీలైజ్ చెయ్యటానికి అటి మీకు సహకరిస్తుంది.

సముద్రంలో కెరటాలు వస్తు ఉంటాయి. మీరు స్నానం చేయటం కోసం కెరటాలు ఆగవు. అందుచేత కెరటానికి, కెరటానికి మధ్యన స్నానం చేసి రండి. అలాగే జీవితంలో కూడా అనేక సమస్తలు ఉంటాయి. సమస్తలు ఉన్నాయని సాధన ఏడిచిపెట్టవద్దు. ఒక

సమస్తకు ఇంతో సమస్తకు మధ్యన మీ పని పూర్తి చేసుకోండి. ఏవో సమస్తలు వస్తూ ఉంటాయి, ఏవో సంఘటనలు జరుగుతూ ఉంటాయి. వీటి గులంచి ఆలోచించి మీ ఎనల్లి వేస్తూ చేసుకోవద్దు. కెరటాలు ఆగిపెశియాక సముద్రంలో స్నానం చేధము అనుకోవటం ఎటువంటిదో సమస్తలు అస్తి పరిష్కారం అయ్యాక మీరు సాధన చేధము అనుకోవటం అటువంటిదే. కెరటానికి కెరటానికి మధ్యన మనం స్నానం చేసి ఎలా బయటకు వచ్చేస్తామో అలాగే సమస్తకు, ఇంతో సమస్తకు మధ్యన మీరు సాధన చేసుకొని శాంతి స్థానానికి చేరుకోండి. మీకు ఏదైనా సందేహాలు వస్తే అడగవచ్చు కాని ఏవో కల్పించుకొని ప్రశ్నలు అడగటం పారపాటు. పెద్దవారి దగ్గర కూర్చున్నప్పడు తెలుసుకోవాలి అనే బుట్టతో ప్రశ్నలు అడగాలి కాని ప్రశ్న కోసం ప్రశ్న అడగకూడదు. మనం అడిగేటప్పడు వినయంగా అడగాలి, త్రధ్నా అడగాలి, తెలుసుకోవాలనే కోలకతో అడగాలి. నీ మొఖంలో అవినయం కనబడకూడదు, హేజనగా ఉండకూడదు. ప్రశ్న అడిగే పద్ధతి అది. అసలు నీకు తెలుసుకోవాలనే బుట్ట ఉంటేనే వాడి వ్యాదయం ఓపెన్ చేస్తాడు.

కర్తృఘలత్యాగికి సంసారం రాదు. మనిషి బేసిక్కగా నొర్ఫర్పరుడు. అంటే మేము కష్టపడ్డము కదా, మేమే అనుభవించాలి అన్నట్లుగా ఉంటారు. కర్తృఘల త్యాగం ఏమీ చెయ్యారు. అందుచేత వాలకి సంసారం వస్తుంది. ఎర్రబట్టలు కట్టుకొన్నవాడు సన్మాసికాదు. కర్తృఘల త్యాగి సన్మాసి. ఇంక వాడికి సంసారం రాదు. కర్తృఘలాన్ని అనుభవించినవాడు మాత్రమే కర్తృ సముద్రంలో పడతాడు. కర్తృఘలాన్ని త్యాగం చేసినవాడికి ఇంక సంసారం అంటదు, వాడు కర్తృసముద్రంలో పడడు. మనం చిన్న పనిని కూడా పెద్ద మనసుతో చెయ్యటం నేర్చుకోవాలి. నీ చెతిలో ఉన్న కర్తృను శుచిగా, బిర్మగా చేయటం యోగం కాని అస్తమాను కళ్ళ మూసుకుని కూర్చోవటం యోగం కాదు. మీ ఇంట్లో ఉన్న పెద్దవాలని వాళ్ళ బతికి ఉండగా మీరు బాగా చూస్తే, వారు చనిపోయిన వాల ఆశిస్తులు మీకు ఉంటాయి. దానివలన కూడా మీరు ఐశ్వర్యవంతులు అవుతారు. బ్రతికిఉన్నవాళ్ళ గులంచి వీళ్ళ ఇంకా చనిపోవటం లేదు ఏమిటి అని అనుకోవద్దు. వాళ్ళ ఉన్నంతకాలం జాగ్రత్తగా చూడండి. చనిపోయినవాల గులంచి దుఃఖపడవద్దు. మీరు కనుక శాంతిగా ఉంటే, మీశాంతి వాలకి అందుతుంది. ఇతరులను మీరు భయపెట్టవద్దు, ఇతరులను చూసి మీరు భయపడవద్దు. ఇప్పుడు మీరు అరుణాచలం వచ్చినా, కాశి వెళ్ళినా మీకు ఒక లాభం ఉంది. అసలు మీకు పైరాగ్యం ఎంత ఉందో తెలుస్తుంది. ఇంటి దగ్గర కూర్చుంటే తెలియదు. మీకు పైరాగ్యం ఎంత ఉంది, మమకారం ఎంత ఉంది అనేటి ఇంటి దగ్గర ఉంటే తెలియదు. సంవత్సరంలో ఒక నెల రోజులు ఇంటికి దూరంగా ఉంటే అప్పుడు మీకు ఇంటిమీద ఎంత మమకారం ఉంది, మోహం ఎంత ఉంది అనేటి మీకు తెలుస్తుంది.

సత్కాశి దల్చించాలంటే ఈ ప్రపంచాన్ని విడిచిపెట్టి అరణ్యాలలోనో, కొండగుహలలోనో వికాంతంగా జీవించాలి అని చెప్పిన పూర్వపు యోగులతో మీరు వికీభవిస్తున్నారూ అని భగవాన్నను అడుగుతున్నారు. టినికి భగవాన్ ఏమి చెప్పేరు అంటే వ్యవహారిక జీవితాన్ని విడిచిపెట్టనక్కరలేదు. మీరు రోజుఁ చేసుకొనే పనులు విడిచిపెట్టి ఎక్కడికి పాలవణినక్కరలేదు. మీరు ఇంటి దగ్గరే మీ అనుకూలాన్నిబట్టి ఒక గంటో, రెండు గంటలో జపం చేసుకోండి, ధ్యానం చేసుకోండి. దేవుడు పేరు చెప్పి మీరు చేసే పనులలో అత్యధి వద్దు. ఇది కంగారుపడితే వచ్చేదికాదు. ఎవరు చేసుకొనేపని వారు చేసుకోవచ్చు. మీరు చేసే జపం, ధ్యానం సక్రమంగా ఉంటే, అలా కొంతకాలం చేసేటప్పబట్టికి నీ ప్రయత్నం అక్కరలేకుండా అది లోపల సమాజంగా జిలగిపణితూ ఉంటుంది. మీరు చేసే పని కూడా ధ్యానంతో సమానమే. అది మీరు చాకిలి అనుకొనేటప్పబట్టికి మీకు బరువు అనిపిస్తుంది. కాఫీ కాయటం మీరు చాకిలి అనుకొంటున్నారు. మీరు ధ్యానం చేసుకొంటున్నారు కదా, కాఫీ కాయటం కూడా ధ్యానం కిందే ఉండాలి. అప్పుడు మీకు స్మీలిట్టువల్ స్టైంగ్ పెరుగుతుంది. మీరు ఇంటి దగ్గర చేసుకొనే పని కూడా ధ్యానం కిందే ఉండాలి. అలా మీరు అలవాటు చేసుకోవాలి. మీరు గాలి హీల్సుకొంటున్నారు. కష్టపడుతున్నాము అనుకొంటున్నారా? లేదు. మీరు ఇంటి దగ్గర చేసుకొనే పని కూడా మీకు నార్తుల్ అయిపణివాలి. మీరు గుడికివెళ్ళ అభిషేకం చేయించుకుంటే అది చాకిలి అనుకొంటున్నారా? చాకిలి అనుకొంటే మీరు చేయగలరా? ఆ పని కష్టం అనుకొంటే మీరు చేయలేరు. అలా అనుకొవద్దు. మీరు ఇంటి దగ్గర చేసుకొనే పనులు కష్టం కష్టం అనుకొంటే రోజుఁ చేయగలరా? అది నార్తుల్ అయిపణివాలి. కొండచుట్టు తిరగటం భక్తి కాదు, మీరు చేసే కట్టే భక్తి, పనే దేవుడు. నీవు జపం ఎలా చేస్తున్నావో, దేవుడికి అభిషేకం ఎలా చేస్తున్నావో అలాగే పని కూడా భగవంతుడికి పూజ చేస్తున్నట్లుగా ఉండాలి. ఎందుచేతనంటే అంతటా వ్యక్తించి ఉన్నవాడు ఆయనే కదా!

మీ కుటుంబసభ్యులు అంటే నీకు ఇష్టం అనుకో. ముందు వాళ్ళయినా చసిపణితారు లేకపోతే మీరైనా చసిపణితారు. చావు చాలా క్రూరంగా ఉంటుంది. మీకు ఆప్యోయితలు ఉన్నా చావు విడబీనేస్తుంది. ఎప్పటికైనా విడిపణివాలి కదా అని తెలివైనవాళ్ళ ముందే ప్రిపేర్ అవుతారు. మనం ఇంటి దగ్గర ఆప్యోయింగా ఉన్నా వీళ్ళు మనం ఎప్పుడో ఒకప్పుడు విడిపణిము అని లోపల అవగాహన ఉండాలి. దానికి మనస్సు ప్రిపేర్ అవ్యాలి. నీవు మారుమనస్సు పొందితే ఇతరులపట్ల, లోకంలో జిలగే సంఘటనలపట్ల, ఇతర విషయాల ఎడల నీ దృక్కథం పూర్తిగా మాలపణుంది. నువ్వు పూర్వంలగా ఉండవు. నీ ఆలోచనా విధానం మాలపణుంది. నీకు తెలియకుండా, నేను చేస్తున్నాను అనే భావన లేకుండా నీ మనస్సు ధ్యానప్రవాహంలో పడిపణితుంది. సమాజంలో కనిపించే మనుషుల వల్లగాని, మీ ఇంట్లో జిలగే సంఘటనల

వల్లగాని, లోకంలో జిలగే విషయాలవల్ల గాని నీకు ఏమీ అశాంతి రాదు. ఎందుచేతనంటే వాటిపట్ల నీ ద్వాక్షధం మాఱపోతుంది. లోపల ధ్వనం దానంతట అభి జిలగిపోతూ ఉంటుంది. లోకం ప్రభావం నీ కీందపడడు. ఇతర విషయాలు, ఇతర సంఘటనలు, మమకారాలు, వ్యక్తిభావన ఎప్పడైతే సిన్ను వదిలేస్తాయో అప్పుడు నీ మనస్సు వెళ్లి హృదయంలో పడిపోతుంది. దాని గులంచి నువ్వు పెద్ద త్రేము పడనక్కరలేదు.

(సమ్మయి శ్రీ నాస్తగాలి అసుగ్రహాపుణయులు, 12-08-2016, వేల్పూరు)

ప్రియమైన ఆత్మభంధువులల్లారా,

వేల్పూరుస్వామి ఇక్కడ లైట్పోస్. సముద్రంలో ఓడలు తిరుగుతూ ఉంటాయి. లైట్పోస్లు ఎందుకు పెడతారు అంటే అక్కడ భూమి ఉందని సముద్రంలో ఉన్న ఓడలకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. మన స్వామీజీ దగ్గరకు చాలామంచి భక్తులు వస్తున్నారు. ఆయనను చూసి వెళుతున్నారు. ఇక్కడ మాటలతో చెప్పలేనటువంటి, మనస్సుకు అందనటువంటి ఏదో ఆనందం లభించటం వలననే ఇలా చూసి వెళుతూ ఉంటారు. ఓడలకు లైట్పోస్ ఎలాగో అలాగే మానవజాతికి తొస్సి అశ్రమాలు కూడా అవసరం. అయితే మీరు ఇంటి దగ్గర పనులు ఎవరూ అత్రధ్య చేయకూడదు. భగవాన్నను వంటింట్లో దేవుడు అంటారు. ఆయన వంటింట్లో ఎక్కువగా పనిచేస్తూ ఉంటారు. కాని నేను చేస్తున్నాను అనే భావన అక్కడలేదు. అంటే పని చేసినా చెయ్యసి వాడితో సమానము. మీరు కూడా ఆ స్థాయికి రావాలి. శలీరానికి ఆపశరం ఎంత ముఖ్యమో మనస్సుకు శాంతి, సుఖం అంతే ముఖ్యం. భార్యకు అనుకూలమైన భర్త దొరికితే మంచిదే, మీరు అద్యప్పంతులు. అలాగే భర్తకు అనుకూలమైన భార్య దొరికితే వాళ్ళ అద్యప్పంతులే, కాని బాహ్యావిషయాలతో, వ్యక్తులతో సంబంధం లేకుండా మీ హృదయంలో ఉన్న శాంతి మీ సహస్రరానికి అందుతూ ఉంటే మీరు ఇంకా ఎక్కువ అద్యప్పంతులు అని “నా సత్యాన్మేఘం” అనే గ్రంథంలో డాక్టర్ రాధాకృష్ణన్ చెప్పారు.

మాకు ఏమీ దుఃఖం రాకూడదు అని మీరు అనుకొంటారు. దుఃఖం, అశాంతి అంటే ఎవలకి ఇష్టం ఉండదు. అసలు రమణభగవాన్ ఈ భూమి మీదకు రావటమే ఒక నూతన యుగం ప్రారంభమయింది. అంతకుముందు బుద్ధుడు, రామకృష్ణుడు వాళ్ళ చెప్పారు కాని అదంతా సాపేక్షికమైనది. ఇక్కడ సఫలంగే లేకుండా, స్తుగుల్లే లేకుండా మీ సారోని ఆదేసే విధానం రమణభగవాన్ది. పుష్కరస్తోనం చేస్తే పవిత్రులు అవుతారు అని హిందూమత సాంప్రదాయం. ఏదో ఒక మతంలో పుట్టాము కాబట్టి మన సాంప్రదాయం ప్రకారం చేయాలనుకొనేవాళ్ళ స్తోనాలు చేయవచ్చు. ఆ నదిలో స్తోనాలు చేస్తే మీరు పవిత్రులు అయిపోతారా అంటున్నారు బుద్ధుడు. మీరు నదిలో స్తోనం చేయటం కాదు మీరు ధ్వనంలో స్తోనం చేయుండి, ప్రవర్తనలో స్తోనం చేయుండి, శీలంలో స్తోనం చేయండి, జ్ఞానంలో స్తోనం

చేయండి అని బుద్ధుడు చెపుతున్నాడు. మీకు దాఖం లేనప్పుడు మంచినీళ్ళతో పని విముంది? మీకు ఆకలి లేనప్పుడు ఆహిరంతో పని విముంది? అలాగే నువ్వు సూటికి సూర్యపాళ్ళు సుఖంగా ఉన్నప్పుడు, శాంతిగా ఉన్నప్పుడు నీకు అసలు దేవునితో పని విమిటి? ఉన్నదంతా హ్యాదయంలోనే ఉంది. నేను అందరి హ్యాదయంలో అంతర్మామిగా ఉన్నాను అని పరమాత్మ గీతలో చెప్పాడు. అది ఒక్కటే సత్యం. మన కంట్లోల్ని ఎక్కుడో లేదు, మన హ్యాదయంలోనే ఉన్నాడు. తరువాత రాముడిని నేను, కృష్ణుడిని నేను అని చెప్పాడు. అది అన్ని సాపేక్షిక సత్యాలు. మనకు ఉపాసనకి రాముడు, కృష్ణుడు ఉపయోగపడతారు. సత్యం అనేది నిరాకారం, నిర్మణం. కాని ఉపాసన కోసం సాకారంగా, సగుణంగా మనం మార్చుకున్నాము. అయితే ఈ సాకారం కూడా నీ మనస్సు ఎంత నిజమో అటి కూడా అంతే నిజం. జగత్తు, జీవుడు, ఈశస్తరుడు మూడుగా తీరత్తాలు అని పైఘంపనాంప్రదాయంలో చెపితే మూడూ ఒక ముద్ద అయిపోవాలని భగవాన్ చెప్పారు.

నీ హ్యాదయంలో ఒక నిజం ఉంది, అది ఇప్పుడూ ఉంది, ఎప్పుడూ ఉంటుంది. ఆల్ రెడీ ప్రజంట్, ఆల్ఫోన్స్ ప్రజంట్. నీ శలిరం కంటే, నీ మనస్సుకంటే, నీ ఇంద్రియాలకంటే నీ తలంపుల కంటే అతి సన్మిహితంగా అది నీ హ్యాదయంలోనే ఉంది. బహుజన్మల కృషి ఉంటేనే గాని అది నీకు అందదు అని గీతలో భగవంతుడు చెప్పాడు. ఆ నీలోకాన్ని ఎవరో భగవాన్కు చబివి వినిపించారు. గీతలో అలా చెప్పాడా అది ఇక్కడే ఉంది, ఇప్పుడే ఉంది. నువ్వేదో ప్రయత్నం చేస్తే వచ్చేది కాదు. నువ్వు కట్ట మూసుకుని కూర్చుంటే వచ్చేదికాదు. అది ఎప్పుడూ ఉంది. ఇక్కడ ఉన్నదానిని, నీ మనోదేహములకంటే సహిపములో ఉన్నదానిని అందుకోవటానికి నీకు బహుజన్మల కృషి అవసరమా, అదేమిటి? అన్నారు. ఇది లివలుశాపన్. వాడు భగవాన్. వూసం మంచిది అని ఇక్కడ బోర్డు పెట్టారు. వూసం మంచిదే. వూసంతోటి చెప్పవచ్చు, చూపుతోటి చెప్పవచ్చు. ఒన్ లుక్ ఈజ్ ఎన్ఫ్, ఒన్ వర్డ్ ఈజ్ ఎన్ఫ్ అని అక్షరమణమాలలో చెప్పారు కదా! ఒక్కసాలి మీ వంక చూస్తే చాలు, ఆ చూపు నీ హ్యాదయంలో ఉన్న సత్యాన్ని నీకు పట్టి ఇస్తుంది. ఒక్క మాట చాలు, ఆ మాట నిన్న హ్యాదయలోయలలోనికి తీసుకొని పాఠుంది. భగవాన్ మాటల్డాడే మాట దేవుడై ఉన్నది, అది సత్యమై ఉన్నది. ఇంటి దగ్గర మనం అవసరం లేకుండా ఎక్కువగా మాటల్డాడుతూ ఉంటాము. అవసరం లేకుండా మాటల్డాడితే ఆ మాటల వలన అహంభావన పెరుగుతుంది. అవసరమైతేనే మాటల్డాడాలి. అసలు నీకు మాట ఎందుకు వస్తుంది నీ గొప్పతనం తెలియపరచుకోవటానికా, నీ అహంభావనను వ్యక్తం చేసుకోవటానికా, అది చూసుకో. అవసరమైతే మాటల్డాడు, అవసరం లేకపోతే మాటల్డాడవద్దు, అది కూడా వూసమే. ఆన్బోర్డ్ చాలా తక్కువ మాటల్డాడతారు. మీకు గర్వం ఎక్కువ అని ప్రజలు అనుకోంటారేమో అంటే ఎవరో అనుకోంటే నాకు ఎందుకు? నాకు గర్వం ఉందో లేదో నాకు తెలుసుకదా! నాకు నిజంగా గర్వం ఉంటే, నాకు గర్వం లేదు అని ప్రజలు అనుకోంటే

నాకు కలిసివచ్చేది ఏమిటి అవసరం అయినప్పుడు మాట్లాడతాను, అవసరం లేకుండా మాట్లాడను. ఇతరులు అనుకోవటాలతోటి నాకు సంబంధం లేదు. నేను ఎలా ఉన్నానో అలాగే ఉంటాను. మీరు అనుకున్నట్లు నేను ఉండాలా? అలా ఉండలేను నా పద్ధతిలో నేను ఉంటాను. నేను ఎలా ఉండాలో అలాగే ఉంటాను.

భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే సత్యం సీ హృదయంలోనే ఉంది. సీ హృదయంలో విదైతే ఉందో అదే అంతటా వ్యాపించి ఉంది. సీ హృదయంలో ఉన్నది వేరు, అంతటా వ్యాపించి ఉన్నది వేరు కాదు. ఉన్నది ఒక్కటే. అది మాటలకు అందదు, సీ మనస్సుకు అందదు. తాని లేదా అంటే ఉంది. అక్కడ శాంతి ఉంది, సుఖం ఉంది. హృదయంలో ఉన్న సత్యాన్ని అనుభవైకవేద్యం చేసుకొన్నప్పుడు సముద్రంలో ఎంత సీరు ఉందో అంత సుఖం, శాంతి సీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. అప్పుడు ఈ ప్రపంచం అంతా సీకు గడ్డిపరకలాగ అనిపిస్తుంది. ఈ మధ్య మా ఇంటికి ఒక స్వాములవారు వచ్చారు. దానికి వేరుగా ఉండాలా, లేకపెణే ఐక్యమవ్వాలా అంటున్నారు. నచి వెళ్లి సముద్రంలో ఐక్యమవుతుంది. సముద్రంలో కలిసాక ఇచ్చి గోదావరి సీరు, ఇచ్చి కృష్ణానది సీరు అని ఏమీ తెలియదు. అందులో ఐక్యమైవితే సుఖం ఎక్కడ నుండి వస్తుంది, సుఖం అనుభవించాలి అంటే సెపరేటర్గా ఉండాలి కదా అని స్వాముల వాలి ఉద్దేశం. దాని స్వరూపమే సుఖం, అది సీవై ఉన్నావు. అది సీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు దానిని అదే ఎంజాయ్ చేస్తూ ఉంటుంది, నువ్వు సెపరేటర్గా ఉండనక్కరలేదు. భగవాన్ టీక్కికి ఎక్కడ ఉంది అంటే పుష్టురాల స్వానాలు చేస్తే పవిత్రులు అవుతారు అని అందరూ చెపుతున్నారు కదా! అయితే అంతకు ముందు మీరు పవిత్రంగా లేరా? ఇప్పుడు మీరు అవపిత్రంగా ఉన్నారా? సీ హృదయంలో విదైతే సత్యం ఉందో దానికి సీ మనోదేహములకు ఇసుమంతయు సంబంధంలేదు. అయితే దానితో సీకు తాదాత్మం లేదు. అది ఎప్పుడూ పవిత్రంగానే ఉంది. నువ్వు నచిలో స్వానం చెయ్యటంవలన అది పవిత్రం అవ్వదు. అంతకు ముందే అది పవిత్రంగా ఉంది. అయితే మేము పవిత్రులం అయిపోతాము అనే భావన ఎక్కడనుండి వస్తోంది. అంటే మనిషి మనో దేహములకు పరిమితమై జీవిస్తున్నాడు, దాని వలన ఇటువంటి భావాలు వస్తున్నాయి. ఇక్కడ బుద్ధుడు ఒక పిలుపు ఇచ్చాడు. మీరు శీలంలో స్వానం చెయ్యండి, మీ జిహేబియర్ పేట్లనో స్వానం చెయ్యండి, మీరు స్వరూప జ్ఞానంలో ములగండి అని చెప్పాడు.

జీవితం అంతా తలంపులే. సంతోషం ఒక తలంపు, దుఃఖం ఒక తలంపు, మీరు ఎప్పట్టెనా బెంగపట్టుకొంటారు, ఆ బెంగ కూడా తలంపే. ఆ బెంగ పెట్టుకొనే వాడవు నువ్వు లేకపెణే సీ హృదయంలో సుఖస్వరూపంగా ఉన్న వాడవు నువ్వు? ఎవడు నువ్వు? నేను దేహస్ని నేను మనస్సును, నేను మంచివాడిని, నేను చెడ్డవాడిని అని ఇలా మీరు అనుకోవచ్చు.

ఇలా నువ్వు ఎన్ని అయినా అనుకోవచ్చుకాని నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో అదే నువ్వు. అయితే దానిని తెలుసుకొంటే సుఖం అది తెలియకవుతే దుఃఖం సిన్ను పెంటాడుతుంది. ఈ స్వామి ఇక్కడ కూర్చున్నారు. ఈ స్వామి సుఖపడుతున్నారే, మనం కూడా స్వామి లగా అవ్వాలి. అది నంకేతం. మనకు అన్ని ఉండి దుఃఖపడుతున్నాము. ఏమీ లేకుండా ఈ స్వామి సుఖపడుతున్నారు ఏమిటి? ఆచార్యులవారు ఏమన్నారు అంటే స్త్రీకి భర్త ఎవరు అంటే శాంతి నిజమైన భర్త. నీకు నూటికి నూరుపాట్టు శాంతి దొరికినప్పుడు భర్తతోటి ఇంక నీకు పని ఏముంది? నీకు ఎక్స్పౌర్స్ నీ ప్లేజర్ కావాలన్నప్పుడు భర్తకావాలి. టీచింగ్ లో ఎక్కడా రాజీ లేదు. ఇది స్టైన్ కాదు. నూటికి నూరుపాట్టు సత్కారం. అలాగే భర్తకు నూటికినూరుపాట్టు శాంతి చేతిలో ఉన్నప్పుడు ఇంక భార్యతో వాడికి పని ఏమిటి? అలాగని పెళ్ళిట్టు చేసుకోవద్దని కాదు. స్త్రీకి నిజమైన భర్త ఎవరు అంటే శాంతి, పురుషుడికి నిజమైన భార్య ఎవరు అంటే శాంతి. ఆ సుఖం, శాంతి దొరికితే నీ మనస్సు అసలు బహిర్మాణం అవుదు. మన మనస్సు ప్లేజర్ కోసం బహిర్మాణం అవుతోంది. ఇంటి దగ్గర చిరాగ్గా ఉంది, గొడవ గొడవగా ఉంది సినిమాకు వెళ్ళి వచ్చేస్తాము అంటారు. అలా సినిమాలో ఉన్న ఆ రెండు గంటలు ఈ గొడవలు మల్లిపెట్టారు. తరువాత ఇంటికి వచ్చేయాలి కదా మల! మరల గొడవ ప్రారంభమవుతుంది. అలా ఎన్నాపే అవ్వటంకాదు, ఫేన్ ఇట్. నీకు దుఃఖం ఎక్కడ నుండి వస్తింది అని చూసుకుని దానిని పరిష్కారం చేసుకోవాలి కాని ఇలా సినిమాలు అని, కాలీరామేశ్వరం అని ఎన్నాట్టు పాలిపెట్టావు. భగవంతుడు ఏమని చెప్పుడు అంటే మీరు బయటసుండి ఇంద్రియాల ద్వారా తీసుకొన్న ప్లేజర్ అన్ని దుఃఖాగా మాలిపెట్టాను. ఇది సత్కారం. ఇక్కడ భగవాన్ మిమ్మల్ని నమ్మమని ఏమి చెప్పరు, ఇక్కడ నమ్మకాలతో పనిలేదు.

నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో దాని స్వరూపమే సుఖం, దాని స్వరూపమే శాంతి, దాని స్వరూపమే ఆనందం, దాని స్వరూపమే ఉండటం. భగవాన్ ఒక విషయంలో పొంగిపెటయారు. నేను ఉన్నాను, ఆ ఉన్నదేదో నేనై ఉన్నాను. ఇది ప్లేజర్. ఇది సత్కారం. మీకు అందరికి ఉండాలని ఉండా, చనిపోవాలని ఉండా? అందరికి ఉండాలనే ఉంది. అదే దేవుడు. ఈ శలీరం చనిపోయినప్పుడు మీరు చనిపోరు. మీరు చావులేసివస్తువై ఉన్నారు. శలీరం చనిపోయేటప్పుడు మీము చనిపోతున్నాము అంటారు, అది నిజంకాదు, అది తలంపే. ఒక్క సత్కారం తప్పించి మిగతావి అన్ని మనస్సు యొక్క కల్పితం. ఈ జన్మలు, శలీరాలు, స్నేహితులు, చుట్టాలు అంతా మనో కల్పితం నిన్ను ఒకడు భార్య అంటాడు, ఒకడు అమ్మ అంటాడు, ఒకడు చెల్లేలు అంటాడు. ఇందులో ఎవరు నువ్వు. ఎవడి కోణంలో నుండి వాడు చూస్తున్నాడు. ఉండటం అనేటి, సత్కారం అనేటి నువ్వు అనుకొన్నట్లుగా లేదు. అది ఎలా ఉండాలో అలా ఉంది. నేను ఉన్నాను, ఆ ఉన్నదేదో నేనై ఉన్నాను ఇది నీకు అనుభవంలో లేదు. నువ్వు ఏదిగా

ఉన్నావో ఆ ఉండటం అనేది నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు నువ్వు ఏది మాట్లాడినా అది ఫైనల్ వర్డ్. నీకు లీలైజేషన్ లేకుండా ఏమి చెపుతావు. అవుటాఫ్ ప్ర్యూలటీ అండ్ సైలెన్స్ కమ్స్ ద వర్డ్ అఫ్ పవర్.

నేను ఇంతవరకు నా జీవితంలో భగవాన్కు పూజలు చేయలేదు అంటే మనలో మనం ఏమి చేసుకొంటాము. నన్ను ఆయన తీసుకొన్నారు కాని నేను ఆయనను పట్టుకొలేదు. నేను పట్టుకొని ఉంటే ఈపాటికి విడిచిపెట్టినేవాడిని, ఈపాటికి డైవర్స్ అయిపోదును. అదే పులి నోట్లో పడ్డ మాంసపు ముక్క. పులి నోట్లో పడ్డ మాంసపు ముక్క బయటకు రావటానికి అవకాశం లేదు అలాగే ఆయన అనుగ్రహంలో పడ్డవాడు కూడా అంతే. జీవలక్ష్మాలను కాపాడుకొండాము, ఇక్కడ నుండి ఎన్నికేవ్ అయిపోదాము అని పశిరాడినా ఆ జీవలక్ష్మాలను మిగల్లకుండా తినేస్తాడు. ఏదో మనం మిగిలిపోదాము అని పశిరాడినా మనవ్వి మిగలకుండా చేసేస్తాడు, సెపరేటన్ నేను తినేస్తాడు. మీరు వేరు, నేను వేరు అనే భావనలో నుండే దుఃఖం వస్తించి కదా, ఆ వేరు భావనను తొలగిస్తాడు. బుద్ధుడు ప్రయత్నం చేసినా, భగవాన్ ప్రయత్నం చేసినా, వేల్చారు స్వామి ప్రయత్నం చేసినా మిమ్మల్ని సారోలెన్ స్టేట్కు తీసుకునిపశివటానికి. మీకు తినటానికి తిండి ఉంది, కట్టుకొవటానికి బట్టలు ఉన్నాయి, మీకు డబ్బు ఉంది, ఇంటి దగ్గర అన్ని ఉన్నా మీకు ఎంతోకొంత దుఃఖం ఉంది కదా! సారోలెన్ స్టేట్ అనేది మీకు డబ్బు ఉందని బజారులో కొనుక్కొనేది కాదు. దుఃఖం ఎక్కడ లేదో అక్కడకు తీసుకొనిపశివటానికి ఇక్కడ స్వామి ఉన్నారు. సెల్ఫ్లెన్ సెల్ఫ్కి సెల్ఫ్ తెలుస్తుంది అని ఈ మధ్య మా మిత్రుడు అంటున్నాడు. అంటే ఏ సెల్ఫ్కెతే స్వార్థం లేదో ఆ సెల్ఫ్కు ట్రూఅం తెలియబడుతుంది అని చెప్పటం. సెల్ఫ్లెన్ సెల్ఫ్కి సెల్ఫ్ తెలియబడుతుంది, వండర్పుల్ ఎక్స్‌ప్రెసన్. వాడు ఏమంలో ఉన్న ఏ కులంలో ఉన్న ప్రపంచంలో ఏ స్వార్థపరుడికైనా ఇంతవరకూ సత్కం తెలియబడిందా అంటే లేదు. దేవగతమైననేనును కేంద్రంగా పెట్టుకొని జీవించేవాడికి ఎవడికి ఇంతవరకు దైవసాఙ్కాత్మకరం జరగలేదు.

భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే కీ అరుణాచలేశ్వరుడా నీకు కళ్ళ లేవు. కళ్ళ లేకుండా మొత్తం స్ఫ్యూసంతా చూస్తున్నాన్ని. కళ్ళ లేకుండా చూస్తున్న నిన్న చూడగలిగిన వాడు ఎవడైనా ఈ స్ఫ్యూలో ఉన్నాడేమో ఒకసాి చూడవయ్యా. వాడే జ్ఞాని, వాడే ఈ స్ఫ్యూములవారు. సత్కం నీ వ్యాదయంలో ఉంది. దానితోసం నువ్వు పైకి ఎగరటంకాదు, లోపలకు డీపెన్ అవ్యాలి. ఇప్పుడు మేము జిన్నారు నుండి వచ్చాము. జిన్నారు నుండి ఎంత దూరం అయితే వచ్చామో అంతదూరం వెనక్కిపెళ్తేగాని జిన్నారు చేరుకొలేము. అలాగే మీ స్వరూపాన్ని విడిచిపెట్టి మీరు ఎంత దూరం వచ్చేసారో మరల అంతదూరం వెనక్కి పెళ్తేనేకాని మీరు గమ్మాన్ని చేరుకొలేరు. స్టోప్ నాట టీల్ ఓ గోల్ ఈస్ట్ లిస్ట్ ఇచి స్వామీజీ గర్జన. ఇక్కడ భగవాన్ టెక్కి

చూడండి. వండర్స్‌పుల్ ప్రజంబేషన్. ఇక్కడ ఉంది భగవాన్ వైభవం, అది చెప్పటానికి మేము జస్తించాము. భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే గోలీకు వెళ్లపెంతాను, గోలీకు లీచ్ అయిపెంతాను అంటున్నారు, ఇప్పుడు నువ్వు గోలీకు విడిగా ఉన్నావా? ఒకవేళ గోలీకు విడిగా ఎవడైనా ఉన్నాడు అనుకొంటే వాడిని చూడు, అప్పుడు వాడు పోతాడు, నువ్వు గోలీ అయిపెంతావు. ఏమిలీ నువ్వు గోలీకు వెళ్లపో అంటున్నావు. నువ్వు ఎక్కడ ఉన్నావు, గోలీ ఎక్కడ ఉంది? గోలీకు ఇస్తుంగా నువ్వు ఉన్నావా? ఒకవేళ ఉంటే వాడు ఎవడు? వాడే ఫాల్స్ ఐ. లమూావ్ ఇట్ అని చెపుతూ ఉంటే మరల భగవాన్ నన్ను తిడుతున్నాడు. లమూావ్ ఇట్ అని చెపుతున్నావు, అసలు వాడు ఉన్నాడా లమూావ్ చెయ్యటానికి, వండర్స్‌పుల్ టీచింగ్. చెవులు ఉన్నవాళ్లు అందరూ వినండి. నేను తెలుసుకోవాలి, నేను గమ్మాస్తు చేరుకోవాలి అనుకొనే వాడు ఉన్నాడా? వాడు ఉన్నాడేమో చూడు. వాడు లేడు కాబట్టి లేకుండా పోతాడు. అప్పుడు నీవు విభిగా ఉన్నావో అది నీకు వ్యక్తమవుతుంది.

పసికి జ్ఞానానికి విరోధించేదు. మీ ఇంటి దగ్గర చేసుకొనే పనుల విషయంలో అత్యధిగా ఉండకండి. మీరు చేతులతో పని చేసినంతమాత్రం చేత మీకు వచ్చే జ్ఞానం ఆగిపోయిదు. చేతులను పనిమీద ఉంచండి, మనస్సును భగవంతుడిమీద ఉంచండి. మీ కుటుంబ సభ్యులను వాళ్లు మావాళ్లు, మావాళ్లు అనుకోవద్దు. వాళ్లు కూడా దేవుడి మనుషులే అనుకొని పనిచేయండి. అప్పుడు అది ధ్యానం అయిపోతుంది. మన ముక్కులో గాలి బయటకు పోతే వాళ్లకు మనకు సంబంధం ఏమంటుంది? ప్రపంచంలో ఇంతమంచి ఉండగా వాళ్లనే మన ఇంటికి ఎందుకు హంపాడు? వాళ్లకు మీకు పూర్వజన్మలో ఏదో సంబంధం ఉంచి కాబట్టి పంపాడు. వాళ్లు మీ మనుషులు కాదు, దేవుడి మనుషులే అనుకొని పనిచేయటమే, అది దేవుడి పనే అనుకొని చెయ్యండి. అది కూడా సాధనే. మీ ఇంట్లో ఎవరైనా ముసలివాళ్లు ఉంటే వాళ్లు ఎప్పుడు వెళ్లపెంతారు అని కనిపెట్టుకొని ఉండకండి. వాళ్లను ప్రేమగా చూడండి, వాలికి సేవ చెయ్యండి. ఈ మధ్యన ఒక కోడలుని అడిగాను ఎందుకు ఈ ముసలమ్మగాలకి ఇంత సేవ చేస్తున్నారు అని, ఆ కోడలు ఏమి చెప్పింది అంటే ఈవిడ మా అత్తమ్మ, ఇప్పుడు ఆవిడ జీవించి ఉంచి కాబట్టి నేను సేవ చేస్తున్నాను. ఆవిడ చనిపోతే ఎవలకి చేస్తాను. ఒకవేళ నాకు సేవ చేయాలని ఉన్న ఇంక ఎవరు ఖిగులుతారు. ఇప్పుడు మా అత్తగాలని నేను వటిలేస్తే మా కోడలు కూడా నన్ను వటిలేస్తుంది కదా! ఇటి చెడ్డ సాంప్రదాయం అయిపోతుంది కదా! అని చెప్పింది.

నాకు పునర్జన్మ వస్తుందా? నేను మళ్లీ పుడతానా? అని బుద్ధుడిని అడిగితే ఆయన లాజిక్కు వినండి. నీకు అవసరం ఉంటే శలీరం వస్తుంది, నీకు అవసరం లేకపోతే నీకు లిబర్టీ రాడు. నీకు శలీరం అవసరమా, ఏమి చేసుకొంటావు. నీకు ఎంజాయ్ మెంట్ కావాలి అంటే

శలీరం తావాలి. సీకు ఆకలి లేనప్పుడు అన్నం ఎందుకు? అలాగే సీకు ఎంజాయుమెంట్స్‌తో పని లేదు అనుకోి ఇంక సీకు శలీరం ఎందుకు? శలీరం సీకు అవసరం ఉందో లేదో ఇప్పుడు సీకు తెలియటంలేదా? దీనికోసం పురాణాలు చదవాలా? నువ్వు అంత తెలియకుండా ఉన్నావా? ఈముడ్న జిన్నురూలో నన్ను ఒక ప్రత్య అడిగారు దానికి సమాధానం చెప్పలేకవచియాను. మీకు భక్తులంటే ఇప్పుమా లేకవణె భక్తులకు మీరంటే ఇప్పుమా అని. ఈ ప్రశ్నకు అసలు సమాధానం ఉందా. భగవంతుడు భక్తులు సెపరేట్ కాదు. మీ శలీరాస్ని మీరు ఎలా చూసుకుంటారో అలాగే భగవంతుడు కూడా తన భక్తుల శలీరాస్ని చూస్తాడు. అది పరాయి శలీరంకింద చూడడు. తన శలీరంకిందే చూసుకుంటాడు. మాటి కర్మమార్గం. మాటి జ్ఞానమార్గం అని ఇలా చెప్పకండి. కర్మయోగం, భక్తియోగం, ధ్యానయోగం, జ్ఞానయోగం అని భగవంతుడు నాలుగు యోగాలు చెప్పిడు. మన బుధ్ని పక్షానికి రావాలంటే ఏదో ఒక్క యోగం సలాశిదు, నాలుగు యోగాలు అవసరమే. మీరు 24 గంటలు జపం చేయగలరా? 24 గంటలు ధ్యానం చేయగలరా? మనం చేసుకొనే పని ఏదో మనం చేసుకోవాలి. భక్తి విడిచిపెట్టుకూడదు, విచారణ విడిచిపెట్టుకూడదు. ఏది సత్యం, ఏది అసత్యం, ఏది మనం తీసుకోవాలి, ఏది మనం వచిలేయాలి, ఏది నిత్యం ఏది అనిత్యం ఆ డిస్కిమినేషన్ విడిచిపెట్టుకూడదు. మన డ్యూటీ ఏదో మనం చేయాలి, ఈశ్వరుని పాదాలయందు భక్తి కలిగి ఉండాలి. మీపట్ల నాకు ఉన్న ఆప్యాయత వలన విడిచిపెట్టులేక సబ్బుక్కు ఇలా చెప్పుకొని పాతున్నాను. మీరు ఎక్కడ చెప్పినా ఒక గంట కంటే ఎక్కువ చెప్పవద్దు అని రామకృష్ణమర్ స్వాములు నాకు చెపుతారు. మీలా నేను ఉండలేను, మీ పద్ధతి మీబి, మా పద్ధతి మాబి అని చెప్పాను.

మీలో చాలామంచి డబ్బు ఉన్నవాళ్ళు ఉన్నారు, మీకు డబ్బు ఉంటే దాచుకోండి, అంతేగాని మీకు డబ్బు ఉందని ఖాలిదైన బట్టలు వేస్తే, మీరు లగ్గలీగా ఉంటే మీకు తెలియకుండా దేహావన పెలగిపోతుంది. మీకు డబ్బు ఉంటే దాచుకోండి అంతేగాని వ్యాదయంలో మటుకు మేము ధనవంతులం, మేము ధనవంతులం అని అనుకోవద్దు. వ్యాదయంలో పేదవాళ్ళకిందే ఉండండి. అలా ఉండకవణె మీకు జ్ఞానం రాదు. డబ్బు సంపాదించటం కంటే డబ్బును సబ్బినియోగం చేయటం చాలా కష్టం. జాగ్రత్తగా ఉండటం మంచిదేకాని లోభిత్వం ఉండకూడదు. డబ్బును సబ్బినియోగం చేయండి లేకవణె దాచుకోండి కాని మాకు డబ్బు ఉందని మీరు అవసరాలు పెంచుకోవద్దు. సమాజంలో అనేకమంచి మంచిపిల్లలు ఉన్నారు. వాళ్ళకు చదువులు బాగా వస్తాయి కాని వాలి దగ్గర డబ్బు ఉండదు. అటువంటి వాలికి మీ డబ్బును ఉపయోగించండి. ఇందులో గిహర్ అని, టెలర్ అని లేదు. ఐశ్వర్యం అంతా ఈశ్వరుడిదే. భగవాన్ దగ్గర హలులో చాలామంచి కూర్చున్నారు. వీరందరు ఎవరు అని భగవాన్నను ఒకరు ప్రశ్నించారు. వీరందరూ మనవారే. మనవారు కాబట్టి మన దగ్గరకు వచ్చారు, మనవారు కాకవణె మన దగ్గరకు ఎందుకు వస్తారు అన్నారు భగవాన్.

సద్గురు శ్రీ నాన్కుగాలి అనుగ్రహమయిలు

అక్షోబర్ 16

జిన్నారు శ్రీ రమణ క్లేట్రం

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

ఉత్తమ పురుషార్థం

పరమాత్మ అంటే చిదాకాశస్వరూపం, ఆనందస్వరూపం, ప్రేమస్వరూపం. “సత్త, జ్ఞానం, అనంతం, బ్రహ్మ” అన్నది ఉపనిషత్తీ వాక్యం. కాబట్టి సృష్టిలో ప్రతి అఱువూ పరమాత్మ స్వరూపమే! శుధ్య చైతన్యమే! అట్టి పరమాత్మ ఉనికి కన్న జిన్నముగా, వ్యక్తి యొక్క ఉనికి లేదు. స్వరూపం, ఆత్మ, చైతన్యం, మోక్షం, ఎరుక, గురువు, అనుగ్రహం, ఈత్స్వరుడు, ఇవన్ని ఒకే సద్గుస్తువు యొక్క పర్యాయపదములు. అట్టి శుధ్యచైతన్యమే సకల జీవులలోనూ పూర్వయుమై ప్రకాశిస్తోంది. అందువల్లనే “సీ స్వరూపమే శాంతి, సీ స్వరూపమే మోక్షం” అంటారు భగవాన్ శ్రీరమణమహార్థ. అట్టి స్వరూప అమృతస్థతిని మనకు అనుభవైకవేద్యం కాకుండా మన అహంకారమే అడ్డగా నిలుస్తోంది. ‘నేను-కర్తను’ అని భావించి, కర్తను ఆచలన్తా, కర్తవ్యలితాలపై ఆసక్తిని పెట్టుకోవడం వల్ల బంధం ఏర్పడుతోంది. స్వస్వరూపాన్నేషణ మనలను జనన మరణ సంసారాన్ని దాటించి, ముక్తి తీరాన్ని చేయే నావ అవుతుంది. జీవుడు, జగత్తు, ఈత్స్వరుల యొక్క అభేదత్తున్ని గ్రహించకపోతే మనకు మోహభ్రాంతి నుండి విడుదల లభించదు. ‘దేవామే-నేను’ అనెడి భ్రాంతినుండి విముక్తిని సద్గురువు అనుగ్రహంచేతనే పాండగలము. అహంకారాన్ని విడిచిపెట్టుకుండా ఆత్మజ్ఞానాన్ని ఆశించడం, ఎడాలలో మంచినీళ్ళ వెదకడంలాంటిది. అహంకారం నశిస్తేనే అభిష్టానమైన ఆత్మ ‘తాను’గా అనుభవైకవేద్యం అవుతుంది. పరమాత్మ కన్న జిన్నముగా దేవినైనా గుల్మించడమే భయమునకు, దుఃఖమునకు కారణము. అంతర్దృష్టిని అలవరచుకొని, నాచేత గుల్మింపబడే దేవాంతరియమనోబుద్ధులు ‘నేను’ కాదని, నా స్వరూపమే ఆత్మ అనెడి ధృడమైన ఆత్మనిష్టలో ఉండాలి. మనము ‘నేను’ అంటాము ఆ ‘నేను’కు మరో పేరేముక్తి. నేను నిత్యముక్తుడను అన్న ఎరుకయే సిజమైన సాధన. అహంకారాన్ని విచారణచేసి, దాని మూలమైన చైతన్యములో నశింపజేసి, కేవల అమృతస్థతిని ‘తాను’గా ‘నేను’గా అనుభవైకవేద్యం చేసుకొవడమే ఉత్తమ పురుషార్థం.

- చావలి సుర్కునారాయణమూర్తి, లమలాపురం, సెల్ : 9963195064

ఆలోచించేవాడు ఉంటేనే - ఆలోచనలు వస్తాయి

సంకల్పముతో కలిసి ఉండటమే బంధము. అట్టి సంకల్పమును విడిచిపెట్టటమే మొళ్చము. ఆ అభ్యాసాన్ని వదలకుండా ఉండాలి. వాస్తువాన్ని అవగాహన చేసుకోవటానికి మనం జస్తించాము. జస్తించటానికి ఏ ప్రయత్నం చేస్తున్నాము? ప్రతీది దాని మానాన్ని అది జరుగుతుంది. మరి ఎందుకు ఈ బాధ? జీవితాన్ని దాని ప్రవాహంలో దాన్ని వెళ్ళినియ్యాలి. ప్రవాహసికి ఎదులిదవద్దు. తేవలం ప్రవాహంలో తేలుతూ ఉండాలి అది ఎక్కడికి తీసుకొనివెళ్తే అక్కడకు తీసుకొనివెళుతుంది. ప్రకృతిసిద్ధంగా ఉండాలి. అసహజంగా ఉన్నది వధిలివేయాలి. భగవాన్ ఆశ్రమ నిర్మాణంలో ఒకరు “వంట శాల ఇక్కడ ఉండాలి, ధ్యాన మంబిరం అక్కడ ఉండాలి” అంటూ ఉంటే భగవాన్ “విధి ఎక్కడ నిర్మాణం జరగాలో ఈశ్వరుడు ముందే నిర్మయించాడు. ఎందుకు ఈ ఉంపాలు?” అన్నారు. మనస్సు చేయగలిగించి తేవలం సేకరణ, పెళ్గిసుకోవటం. తిరస్కరించటం, నిర్మాణ చేయటం జ్ఞాపకం పెట్టటివటం దాన్ని వెంటాడటం. నిస్సందేహంగా శాంతి కావలసినదే. శాంతం లేకుండా నవీనంగా ఉండలేము, జీవించలేము. మనస్సు పెళ్గాటాలద్వారా, తిరస్కారాలద్వారా, నిషాధించగలిగించి శాంతా! మనస్సు ఒక నవ్వుకకు, కాంట్లలను వెదుక్కుంటుంది. అందులో జీవిస్తుంది. మన మనస్సు గతకాలం, వర్తమానకాలం, భవిష్యత్కాలానికి సంబంధించిన ఆలోచనలు చేస్తుంది. మనస్సు బాధాయిలను, దాని అలవాట్లను ఆలోచిస్తుంది. తన నమ్మకాలను తానే నిరంతరం ఖండిస్తూ, దోషాలను నిర్మయిస్తూ, ఒక దానితో ఒకటటి పాశ్చి చూస్తూ దాన్ని పాందాలని ఆరాటపడుతుంది. అటువంటి మనస్సుకి ఎన్నటికీ శాంతి లభించదు. శ్రీనాస్తగారు “తలంపు లేకుండా కామంలేదు, కోపం లేదు, దేహం లేదు, జగత్తు లేదు, దేవుడు లేదు. ఈ ఆలోచనలు కలుగుతున్న నేను ఎవడను? అని విచారణ చేస్తే ఆ నేను అంతర్మథం అవుతుంది” అన్నారు. మనస్సు ఒక గుంపులాంటిది. నిరంతరం ఏదో ఒకటి చింతించటం వల్లనే అక్కడ ఉంటుంది. ఒక్కిక్క ఆలోచనా వధిలేస్తే చివరకు ఏమీ లేదు. మనస్సు లేని “స్థితి” వుంటుంది. కాని ఆలోచనలు ఒక దాని వెంట ఒకటి పరుగెత్తుకొంటూ వుంటాయి. రెండు ఆలోచనల మధ్య ఎడం ఏమీ ఉండదు. విరామం ఉంటే అదే అసలైన మనం (ఆత్మగా) ఉంటాము. మనస్సు కాలంతో ఉంటుంది కాలాతీత తత్వం గులించి మనం ఎంత మాట్లాడినా అది కాలంలోనే వుంటుంది. కాబట్టి ఉంపాల్ని జీవించటం మానాలి. వాస్తువంలో జీవించటం నేర్చుకోవాలి. ఈ క్షణం చైతన్యమంతంగా, అప్రమత్తంగా, పూర్తి ఎరుకతో జీవించటం నేర్చుకోవాలి. అప్పుడు ఉండేది ఆనందం ముందు రాబోయే ముక్కి మాట ఎందుకు ఇది దేశ కాలాల నిరాంశం అంటారు అనుభవజ్ఞులు. ఈ స్ఫుర్తిలో ఏ జంతువుకూ భాష తెలియదు. వాక్కు వల్లనే మానవుడయ్యాడు. దాన్ని ఉపయోగించుకొని సత్కాన్ని పాందాలనే విషయం నిరంతరం గుల్తించుకొని జీవితం సఘలం చేసుకోవాలి.